

För fiskets bedrivande i sjön TÅKERN gäller nedanstående Konungens Befallningshavandes Kungörelse.

Sedan delägarna i sjön Tåkerns fiskevatten vid sammanträde inför Konungens Befallningshavande den 24 Juli 1869 för sin del beslutat åtskilliga ändringar uti de stadganden, som genom Konungens Befallningshavandes kungörelse den 15 Juli 1867 blivit meddelade angående fiskets idkande i länets sjöar och vattendrag, med undantag av Vättern, Sommen, Roxen och Boren, ävensom Motala ström; så har Kungens Befallningshavande funnit skäligt förklara, att de i nämnda kungörelse meddelade stadganden den 1 Oktober 1869 skola upphöra att vara gällande beträffande fisket i sjön Tåkern, samt i stället angående fisket i sistnämnda sjö stadga.

1:o. Fiske med krok, rev, ryssjor och mjärddar må, med iakttagande av vad här nedan angående dels maskornas storlek och avståndet mellan spjelarne, dels särskilda slag av fisk är föreskrivet, idkas under vilken tid av året som helst.

Fiskenot, ävensom nät av vad annat slag som helst, må däremot, med undantag för vad här nedan angående agnfånst är bestämt, icke begagnas under fiskens vanliga lektid eller från den 1 Maj till den 15 Juli, under vilken tid ej heller fiske med användande av s.k. puls må bedrivas.

Fiske med s.k. vinternot, eller notens dragande under isen vintertiden, vare alldeles förbjudet, likasom fiske medelst ljuster, yrpulver, skjutgevärd, eller slag å is till fiskens dövande eller dödande.

2:o. Ej må, med nedan omförmälda undantag, till fiske begagnas ryssjor eller mjärddar, som hava mindre än 1 decimaltum, eller då genom deras utsättande utloppet från bäck eller å eller inloppet till mindre vik fullständigt stänges, mindre än $1\frac{1}{2}$ decimaltum mellan knutarna eller spjelorna.

Nät av alla slag, som för fiske användas, må ej hava mera än 16 liksidiga maskor på alnen.

Vanlig not skall, även i kilen, vara av samma grovlek, som för nät nu blivi i allmänhet bestämt.

För fånst av nors samt nödigt agn för krokfiske må likväl begagnas dels håvar, dels garnmjärddar, i vilka maskorna må hava för ändamålet lämplig storlek, men vika ej må vara över $1\frac{1}{2}$ aln långa och $\frac{1}{2}$ aln i diameter, och dels en mindre not, högst 5 famnar lång och 2 alnar djup, bunden men icke vävd; bärande likväl den, som för fånst av agn använder sådan redskap, alltid vara försedd med sump, för att däruti förvara agnfisken, därav endast så mycket får upptagas, som till bete behöves, varemot all den övriga fångsten skall utsläppas.

För fånst av siklöja och löja må på de ställen, där sådant fiske förut brukas, användas nät med 28 å 36 maskor på alnen.

3:o. Fånst av laxöring eller lax må i strömmar, åar eller bäckar icke utövas mellan 1 Oktober och 1 Maj.

Fångst av ål må däremot hädanefter, så som hittills, utövas på förut brukligt lagligt sätt samt för sådant ändamål i därför lämpliga fiskebyggnader insättas tinor, mjärddar eller hommor, som kunna vara därtill tjänlige.

Den som idkar fiske med ryssjor eller mjärddar vare skyldig utsätta vasar av granris samt utlägga granruskor omkring och i närheten av dessa redskap.

4:o. För överträdelser av vad sålunda blivit föreskrivet, stadgas ett vite av 50 R:dr R:mt, vartill jämte förlust av redskap och fångst, den som däremot bryter gör sig förfallen.

Den redskap, som för närvarande av de fiskeberättigade innehaves, må under de tider, ovan blivit bestämd, fortfarande begagnas till den 1 Maj 1870, men i alla andra avseenden tillämpas föreskrifterne från den 1 Oktober 1869.

För att biträda statens fiskeritjänstemän och kronobetjäningen vid tillsyn över efterlevnaden av förestående stadganden skola på kommunalstämmor, dem vederbörande Ordförande anmodas för sådant ändamål utlysa, socknevis utses tillsyningsmän, vilka därefter bära hos Kungens Befallningshavande anmälas för erhållande av vederbörligt förordnande, och på det uppgift om dem må genom kungörelserna kunna allmänheten meddelas.

Genom vederbörande Kronofogdes försorg bör denna kungörelse före den 1 Maj varje år i den sjön Tåkern angränsande socknars kyrkor uppläsas.

Linköpings Slott i Landskapsvärdet den 3 Augusti 1869.

ROBERT de la GARDIE.

A Lindenkrona.